Хаос кипіння і хвиль,
Реви й буруни і піна…
Тут десь у бою лягли
Князь Святослав і дружина…

Їхнього й сліду не чуть,
Час все біжить і міниться,
Тільки незмінно гудуть
Лави тісні Ненаситця.

Стогін і порох ясний —
Рій діямантів летючий…
Згинеш ти діду старий,
Хутко загинеш, ревучий…

Гребля Дніпра перетне,
Високо здіймуться води
І твоє "пекло" страшне
Не загуде на негоду.

І над камінням лав,
Лав твоїх диких і пінних —
Тихо важкий пароплав
З моря на Київ полине…

Й будеш ти журно стогнать
Десь там на дні у в’язниці,
І Святослава рать
Буде ві сні тобі снитись.